

1. Adventní – Brambora; Tma nebo Světlo.

27. 11. 2022 - Štěpán Marosz

Čtení –Efez. 5,8-21;

písně: 435, 432, 384, 456, 719

Milí bratři, milé sestry,

do dnes je to tajemství, odkud ta brambora má informaci, že to, co s ní vyrůstá, hledá si cestu ke světlu, může to mít ta (šňůra) 1,5m. Odkud ta brambora ví, že světlo dává život? Řekne mi to někdo? Je to tajemství? Je to skvělá lekce i pro mne a každého z nás. Bůh nám ukazuje skrze toto, že světlo je potřebné a užitečné i brambory o tom vědí a co lidé? Někteří o tom vědí a někteří ne.

Tma nebo Světlo – to je otázka.

Nyní jak jsme zde shromáždění nebo vy diváci v tomto adventním čase se budeme sdílet o Božím slově. Dělíme se na dvě skupiny, nejsou tři! Je skupina děti světla a druhá skupina jsou děti tmy. Je důležitá otázka abychom si na ni dnes také odpověděli. Dnešním cílem bude také, pozvat všechny kdo ještě žijí v temnotě, aby opustili temnotu a udělali krok víry za Ježíšem, protože to má smysl. A tato otázka je životněnejdůležitější otázkou, mou touhou je dnes abychom tuto otázku položili sami sobě.

Na první stránce v Bibli, čteme 1 kapitola 3-4 verš: I řekl Bůh: "Bud' světlo!" A bylo světlo. Viděl, že světlo je dobré, a oddělil světlo od tmy.“ To jsou historická fakta, Hospodin toto udělal, bratři a sestry On to dělá dodnes. Pořád odděluje světlo od temnoty, jako důkaz: byla noc – spalo se nám dobře? Ano pod přikrývkou noci se spí dobře a nyní ráno jsme se podívali skrz okno – světlo. Takže každý den nám Bůh připomíná, že On rozděljuje temnotu od světla. Od začátku stvoření – to je důležitá informace, že jsou dvě skutečnosti (realitu), skutečnost temnoty a skutečnost světla. Kterou skutečnost realizuješ ty? To je otázka.

Co je temnota? – Albert Einstein řekl, že je to nedostatek světla, jak jednoduché i malé děti to už vědí, na to není třeba být vzdělán. A světlo – no vidíme světlo – je k tomu zapotřebí nějaký komentář?

V 1.Janově 1, čteme, že Bůh je světlem a co ještě více, že není v něm žádné temnoty. Bůh není šedivý, někdy vymýšlíme a kombinujeme, nejlépe stvořit takového boha, který by dovoloval trochu světla trochu tmy, takového šedivého a tito lidé, kteří v takového Boha věří, budou opravdu šediví, ve své podstatě nemají v životě žádný cíl. Drahy přáteli, jestliže tímto způsobem kombinuješ ve svém životě, tak to dnešní shromáždění je zorganizováno pro tebe. Proto, abys zanechal temnotu a šel za světlem.

Snímek č. 1 – vidíš rozdíl, jsou lidé, kteří nevidí rozdíl. Je to jedno, žij, jak chceš, není žádný rozdíl, jak žiješ. Není žádný vliv na to, pro koho žiješ! Zda pro boha tohoto světa nebo pro Boha světla. Když následuješ boha temnoty, který ti přikazuje hřešit, který způsobuje, že opravdu nemůžeš být svobodný/osvobozen v Ježíši Kristu. Je nějaký rozdíl?

Svět jde tímto směrem – psychologie, sociologie také i teologie, aby ten rozdíl vymazat, aby nebyla, **to rozlišení rozčiluje, protože říká buď anebo**. Nemůžeš spojit jedno s tím druhým – to nejde.

Snímek č. 2 – světlo nebo temnota? Proto ti dám upřímnou ale i ostrou ale s láskou otázku. Kde se nacházíš? Nyní? Kde budeš žít na věčnosti, v temnotě mezi těmi, co nemají světlo anebo navždy s Bohem.

Snímek č.3. Luk. 2.9-11 – je adventní čas, najednou hodně lidí hovoří, že Ježíš přišel, že se narodil, ale to má hodnotu pro Boží děti, protože On přišel a vyvedl nás z temnoty. Proto čteme u Luk, že se začíná nová éra/věk/.Proto co SZ hovořili o tom, že přijde světlo, lhali – NE, ti správní proroci nikdy nelhali, dostávali slovo od Boha a dávali je dál – přijde světlo. Světlo, které osvěcuje každého člověka, dnes osvěcuje nás – Luk napsal: *A v té krajině byli pastýři pod širým nebem a v noci se střídali v hlídkách u svého stáda. Náhle při nich stál anděl Páně a sláva Páně se rozzářila kolem nich. Nastala nova éra – Anděl jim řekl: „Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všecken lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově.“* Bratří a setry ti pastýři byli ponořeni v temnotě. A najednou byli svědky největší události, dotklo seto jejich životu. Nemohli zůstat stejní, protože koho osvítil světlo, je člověk tak povzbuzen, že člověk nemůže zůstat v temnotě. Co byste si pomysleli o těch pastýřích, kteří by si řekli – no ať je světlo ale my zůstaneme si u svých páchnoucích ovcí. My budeme dále pást ty berany, my jsme si

zamilovali ten starý život, že za žádným světlem nepůjdeme. Představte si, že jsou takoví lidé i dnes, jestliže se s tím neseťkali to takhle jednají.

Drazí existuje nějaký rozdíl, ještě jednou se ptám? Člověk – od začátku stvoření až po dnešní den má dva největší problémy, každý z nás s tímto problémem chodil anebo pořád chodí.

První problém – problém vnitřní, každý z nás je slepý. Narodil se jako slepý. Ten příběh PJK, ta historie jeho života, nám ukazuje, že ten slepý od narození nic neviděl, každý z nás, když přicházíme na svět tak nic nevidíme, protože nemáme oči – když nemáme oči, zavři nachvíli oči a co vidíš – NIC. Nevidím vaše krásné obličej, váš úsměv, ani nevidím ty, kteří jsou ponořeni do modlitby abych dobře sloužil kázáním. Když nemáš oči tak se nediv, že nic nevidíš, takoví se rodíme na tento svět. To je problém č. 1. – důležitý vidíte, a musíme ho brát vážně.

Druhý problém – člověk žije ve světě temnoty. I kdyby viděl – i kdyby existovala taková možnost, že otevře oči, tak stejně nic neuvidí. Nejenom jeho účastnický podíl narozené v temnotě ale i jeho okolí svědčí o temnotě. Proto drahý příteli, jestliže ses nikdy nenarodil znovu, musím upřímně říci, že máš dva problémy. Jsi slepý. Žiješ v temnotě. Jsi obklopen temnotou, a někdy je těžké pochopit, proč tvůj život zvrtné/nedaří/. Jak jsi slepý, tak nic nevidíš na cestě a zakopneš o cokoli. Jestliže žiješ v temnotě v úplném mračnu, nevidíš cíl svého života, nevíš, proč žiješ, nevíš, kým jsi, a nevíš proč žiješ. Tragická situace. Nelze si představit horší, bratři a sestry, a to se týká každého člověka. Nikdo s nás není od toho osvobozen, ale netýká se to těch, kteří dovolili, aby světlo z nebe, tak jak ty pastýře světlo prosvětlo nás a PB nám daroval oči a konečně můžeme vidět a vyvede nás z temnoty do nádherné Boží světlosti.

Prorok – prorok Izajáš v 9 kap vypráví o nove éře – hovoří o mně a o tobě - „*Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo; nad těmi, kdo sídlí v zemi šeré smrti, zazáří světlo.*“ Proroci SZ nemohli říci, že světlo přišlo, ale že přijde, protože nás miluje Bůh. Izajáš ten evangelista SZ, on věděl, o čem mluví, protože mu to řekl Bůh, „připravuji světlo pro lid, který žije ve velké temnotě.“ A když Jan bere do ruky péro, ve své první kapitole píše k tomu tématu: Na začátku bylo Slovo, v NĚm byl život a život byl lidu světlem. A to Světlo ve tmě svítí a temnota ho nepohltila, nezvítězila. Co udělat, aby zvítězit nad temnotou, Někteří lidé zkouší makat nad svým charakterem jdou k psychiatrovi nebo

k psychologovi, ke specialistům a zamýšlí se, jak odstranit životní problémy ze svého života. Zkouší makat na sobě. Zkouší nějak si radit a vyjít z temnoty podepírajíce se o své síly. To ale není možné, jediný způsob/možnost abychom žili je pustit světlo. Není jiný způsob. Ježíš řekl v posledním dni svátku, lidé stáli a nevěděli na co.

Obrázek č. 4 – v 8 kap, 12 - *Ježíš k nim opět promluvil a řekl: „Já jsem světlo světa; kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života.“* Jaký jeto jiný život, vůbec nemusíme být podobni do brambory, který kdesi ve tmě se uskladňuje ale ona ví, že existuje světlo a je potřebné vyslat impuls směrem ke světlu. Co se děje s tebou, vyslal jsi ten impuls směrem ke světlu? Máš záměr pustit světlo, světlo z nebe do své duše/nitra?

V 1. Janově ten stejný Jan řekl o zvěstování: na tom stojí křesťanská zvěst: *A toto je zvěst, kterou jsme od něho slyšeli a vám ji oznamujeme*: Od koho, od PJ, protože On byl největším kazatelem, On byl světlem, a kterou vám oznamujeme, my svítíme světlem odrážejícím. Nemáme světlo v sobě, to jediné budhisté (oni říkají: zavři oči a musíš najít světlo v sobě ve své duši). Bratři a sestry, nenajdeme tam světlo, není v našich duších, není tam světlo, nelze nalézt toho v sobě. To světlo pochází zevnitř, co více: děkuji milovaný kazateli. Mám rád evangelistu Jana, byl přímočarý a jednoduchý, tak jednoduchý, že omezený člověk, když se dobře zaposlouchá: *hloupý, když půjde tou cestou, hovoří Bible, tak nezabloudí*. Hovoří tak jednoduše od srdce k srdci, myslím si, že to umění získal od svého učitele, PJK. *„A toto je zvěst, kterou jsme od něho slyšeli a vám ji oznamujeme“* Je to to, že Bůh je světlem a není v něm temnoty. Kážeme o takovém Bohu. To není něco, co se nachází u nás vevnitř, to není něco, co se nachází v jakémkoli náboženství, náboženství jsou lidskými pokusy dostat se ke světlu a v tomto smyslu se mýjí se světlem, které přichází z nebe. Tady je ten problém s náboženstvími. A přitom zvěst je taková, že Bůh je světlem, a není v něm žádná temnota – máme takového Boha. Bůh je svatý; Bůh je čistý; On je světlem. V Něm není žádné temnoty. Být služebníkem, následovníkem takového Boha to je velkou výsadou, žít ve světle takového Boha. Není možné si představit větší výsady.

Když psal ap. Pavel dopis z vězení, tam musela být tma, nevím, zda byl někdo z vás ve věznici, měl jsem tuto zkušenost ... v důsledku blbosti, ale to není ve srovnání s tím, co prožíval ap. Pavel. Jeho životopis to bylo vlastně

putováním z vězení do vězení. Udělal něco špatně – NE, on byl dítětem světla, on věděl, jak má žít, to světlo z nebe ho oslnilo. Změnilo ho z vraha v následovníka, to dělá světlo, vysvobozuje ke svobodě i ve vězení může být takový člověk svobodný, v temné kopce. Nevíme, kdo mu poskytl papír a péro: Pavle sbor v Efezu potřebuje povzbuzení a čteme 5,8-14 – čteme: „*I vy jste kdysi byli tmou, ale nyní vás Pán učinil světlem. Žijte proto jako děti světla – ovocem světla je vždy dobrota, spravedlnost a pravda; zkoumejte, co se líbí Pánu. Nepodílejte se na neúčinných skutcích tmy, naopak je nazývejte pravým jménem. O tom, co oni dělají potají, je odporné i jen mluvit. Když se však ty věci správně pojmenují, je jasné, oč jde. A kde se rozjasní, tam je světlo. Proto je řečeno: Probuď se, kdo spíš, vstaň z mrtvých, a zazáří ti Kristus.*“ Apod. Pavel píše v duchu SZ proroků, pro které to byla budoucnost, píše v kontextu toho skvělého zjevení v Betlémě pro pastýře, píše v kontextu posledního slova PJK, který říká. *Já jsem světlo světa, kdo jde za mnou, nebude chodit v temnotách, ale bude mít světlo života* a v tom duchu žijeme i my. A to je ten sám duch, to je duch světla, jste světlem v Pánu, sledují tě jako děti světla, ve světle je všechno vidět – transparentní, všichni můžou to vidět a mohou být tímto způsobem přitahováni k PJK.

Drazí ap. Pavel v 1. Tesalo. 5,5-8: „*Vy všichni jste synové světla a synové dne. Nepatříme noci ani temnotě. Nespěme tedy jako ostatní, nýbrž bděme a budme střízliví. Ti, kdo spí, spí v noci, a kdo se opíjejí, opíjejí se v noci. My však, kteří patříme dni, budme střízliví, oblečme si víru a lásku jako pancíř a naději na spásu jako přílbu.*“ Život věřícího člověka se diametrálně liší od člověka, který žije v temnotě. Člověk, který žije v temnotě nevidí v hříchu nic špatného. Dokáže hřešit a ani při tom se nezačervená. Dokáže hřešit a zlo nazve dobrem. Žijeme v takovém světě. Ap. Pavel připomíná Tesalonicským – *Vy všichni bratři a sestry jste synové světla. Nepatříme noci a ni temnotě. Taková byla naše minulost. Kdybychom psali svůj životopis, tak bychom napsali: byl jsem slepý a žil jsem v temnotě, takový byl můj počátek, ale není důvod, abychom v tom pokračovali. Nejsou žádné důvody abychom pořád milovali hřích a žít tak jakoby Bůh tady nebyl. Tak by světlo nikdy nepřišla na tento svět, světlo přišlo a ono dnes svítí. Je to světlo, které osvětluje každého člověka, který k němu přichází. Filozofie a některá náboženství pěstují, že člověk má vytvořit své vlastní světlo, má začít tak dobře žít, aby se jen jiskra*

ukázala, jiskra víry, probudí v nás takové světýlko a budu foukat a dýchat a pak budu žít v světle. Bratři a sestry to je vážná chyba; proto nemáme se vydat tímto směrem. Na takové smýšlení Bůh říká jasně u Izajáše 5, On přivádí ke světlu: „*Běda těm, kdo říkají zlu dobro a dobru zlo, kdo vydávají tmou za světlo a světlo za tmou, kdo vydávají hořké za sladké a sladké za hořké! Běda těm, kdo jsou moudří ve vlastních očích a rozumní sami před sebou.*“ Máme velký důvod abychom mohli potkat v nebi proroka Izajáše, vyhledat ho a zeptat se ho, zda napsal slova, které jsme četli 27.11. 2022 v Hošťálkové. A on odpoví ANO, jsem to já. Izajáši chceme ti poděkovat, a jestli dovolíš tak ti zazpíváme krásnou píseň. Bůh je světlo mé, opřená slova o 27 Žalm. Běda těm, kdo říkají zlu dobro. Víme, že jsi neměl mnoho přátel, protože máme pořád tolik lidí, kteří tímto způsobem takto jednají. Když Bůh říká, že je něco dobré tak oni říkají, že je to zlé. Bůh říká, že není dobré na světě být člověku samému, tak Bůh stvořil mu pomoc a na světě vzniklo manželství. Kde vystupuje jeden muž a jedná žena – je to dobré. Vysněné/vymyšlené Bohem, ale ukazují se lidé NE to je zlé, anebo sežení, proto aby se rozvedli, a rozvádí se, proto aby se oženili. Jsou lidé, kteří zkouší kombinace, zlo nazvou dobrem, oslavují hošší ho, říkají, musíme být osvobození – člověk žijící v temnotě nikdy není osvobozen.

Abychom mohli žít v opravdové svobodě, tak musíme mít oči a je třeba být ve světle. Tenkrát je člověk schopen vykonávat ta správná rozhodnutí, tehdy na základě Božího slova, čteme v 119 Žalmu ve verši 105: „*Světlem pro mé nohy je tvé slovo, osvěcuje moji stezku.*“ Bratři a sestry, tady máme, máme Boží slovo k dispozici, to je Boží metodologie. Ale abychom z toho dobře těžili tak se musíme zaposlouchat do jeho hlasu. Je to špatně, když odložíme Bibli a začneme naslouchat jiným hlasům. Bratře a sestro, když neslyšíš její hlas, tak začni si číst nahlas. Tenkrát uslyšíš Boží hlas a On tě povede. V životě, když odložíme Bibli stranou to je velice nebezpečné, a to říkám i pro sebe, to je pak život po zbavení světla.

Stephen Hawking řekl: *Bůh je pohádka pro lidi, kteří se bojí tmy.*

Profesor Oxfordské univerzity John Lennox: *Ateismus je pohádka pro ty, kdo se bojí světla.*

Tito dva hovoří o dvou realitách. Nyní je otázkou, buď se kamarádíme s takovými jako Stephen nebo jak spolubratr John. Bratři a sestry, není důvod obávat měli starost se světla, obávat se máme temnoty. Jak to můžeme použít

v praxi našeho života. „Církev může být misijní pouze tehdy, když se svým bytím ve světě zároveň se liší od světa.“ *Hendrikus Berkhof*

Mne se to líbí, církev nebo sbor se má lišit, nemáme být přilepení nebo při svařování k tomu sedadlu na kterém sedíš. Kolik máme měst v naší zemi? V kolika máme sbory? Na mnoha místech není nic, a nám je tady tak dobře, poslechnout si kázání, zkritikovat, vypít kávu nebo čaj, je to super být spolu ... je to dobré, taky se rád napiji kávy, nedovedu si představit života mimo kafe. Ale bratři a sestra děti světla mají jiné cíle, jsou světélky, Božími světly aby nesli evangelium tam kde je temnota. Nejde jenom o to slyšet kázání, ať nás otravují, ať nás provokují, že skřípeme zuby, nemám rád toho kazatele, vždycky mi říká, že mám něco udělat, že je potřeba něco změnit, nechci takového, nebudu ho poslouchat. Jaké to bylo z Izajášem, Jeremiášem, Danielem, Pavlem, Petrem, Janem – měli je lidé rádi – NE. Neměli. Na konci svého života Pavel napsal: *všichni mne opustili, jenom Lukáš je se mnou*. To je vlastně ten, který hovoří o tom světle z nebe, napsal to pro nás.

Bratři a sestry, není žádný důvod abychom sami (jak tady jsme) se radovali ze světlosti, zachovali pro sebe, není žádný důvod, to je obyčejný egoismus a egoismus je hříchem. Můžeme využít toho času, kdy nám lidé přejí, třeba zdraví ... a někdy říkají, že *zdraví je nejdůležitější*, nesmysl. Zdraví je důležité ale není nejdůležitější, **záchrana/spasení je důležitá, nejdůležitější**. Co s toho, že člověk je zdravý nebo nemocný a není zachráněn, a žije svůj život v temnotě bez Boha. Bratři a sestry, máme určitě mnoho přátel, a přijdou s přáními, bude k tomu příležitost – advent – Vánoce.

Přejeme si mnohé, ale je příležitost **přát světlo z nebes – Ježíše**. Kdekoliv, s kým budeš mluvit, ve svém okolí v našem jazyce, rozumíme si, nesme světlo tam, kde je temnota. Modleme se o to nyní a pokud chceš můžeme i po tomto shromáždění.